

Lindě - Samson, Jaroslav Lenk

1. Má milá holka, už je to let,
co jsem tě potkal a zbláznil se hned.

Tolik ses smála a vedla si svou
a s klukama hrála, prý na honěnou.

Kde kdo se snažil, aby tě sved,
málo ses bála i tvých šestnáct let.
2. Usmátý slunko, to neuhlídáš,
jak ráno vstává, kde večer ho máš.
Za kopce pádí a nevidí nic,
že uteče mládí a život chce víc.
Rozhánět mraky, až zrychlí se čas,
s ním náš život taky, než vezme ho čas.

R: Má milá Lindo, rád s tebou sedám,

když rány si lížu, to tvou náruč hledám,

když vyplétám vlasec z koruny stromů

a po dlouhé, toulavé těším se domů.

3. Smutno mi bejvá u dlouhejch štací,
alkohol smejvá to co se vrací.
Před spaním tvý oči, ze sluchátka hlas,
a už jen pár nocí, co oddělí nás.
Čas letí, jak z vody roste náš syn,
už nehoním body a určitě vím:

R: Má milá Lindo, rád s tebou sedám,
když rány si lížu, to tvou náruč hledám,
když vyplétám draka z koruny stromů
a po dlouhé, toulavé těším se domů.

4. Má milá Lindo, už je to let,
co jsem tě potkal a taky tě sved.
A dodnes ti dlužím omluvu, vím,
že tak rád prchám za dobrodružstvím,
že dlužím ti píseň, ty pro jiné znáš.
Tak měj mě moc ráda a tady ji máš.